

dacă nu este bun. Aceasta, deoarece atâta timp cât credem că suntem maturi, atâta timp cât credem că avem putere înăuntrul nostru, purtăm neputința lui Adam și a Evei, egoul cel șubred pe care ni l-au lăsat moștenire strămoșii.

Așadar, ca să rămâi netulburat de gânduri, nu sta niciodată să analizezi ce ai făcut. Aceasta este valabil pentru tot ceea ce ni se întâmplă. Dar cum mă voi spovedi dacă nu judec? La spovedanie nu fac analiza faptelor mele, ci înfățișarea păcatelor mele. Acesta e un lucru diferit, deoarece nu apreciez faptele mele, ci pur și simplu le relatez. Nu stau să mă gândesc ce am făcut

dimineata, ce am făcut și ce n-am făcut, deoarece acest lucru creează în sufletul meu o atmosferă sufocantă. Dacă ne încredințăm că am făcut ceva mai bun, înțelegeți în ce măsură de egoism putem să cădem. Cuvântul «*nu te măsură pe tine în nici o faptă*» este adevărata înțelepciune. Cei mai mulți, când cădeau, cădeau și din acest motiv. Sau îl folosim ca să ne îndreptăm patimile. De exemplu: am păcătuit o dată și, după aceea, îmi zic că la ce îmi folosește pocăința? Ce mizerie! Cât de mult se zdrențuiește astfel ființa noastră!

Sursa: www.pemptousia.ro, Emilianos Simonopetritul, *Tâlcuiri la Filocalie* vol. 3 – *Avva Isihie*, ed. Sf. Nectarie, Arad

PROGRAMUL LITURGIC

- **Vineri: 21 martie**
18:00 – Sfântul Maslu
19:00 – Cateheză
- **Sâmbătă: 22 martie**
18:00 – Vecernia
- **Duminică: 23 martie**
08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Duminica a Sfintei Cruci*
→ *Sfântul Cuvios Mucenic Nikon și cei 199 ucenici ai lui*

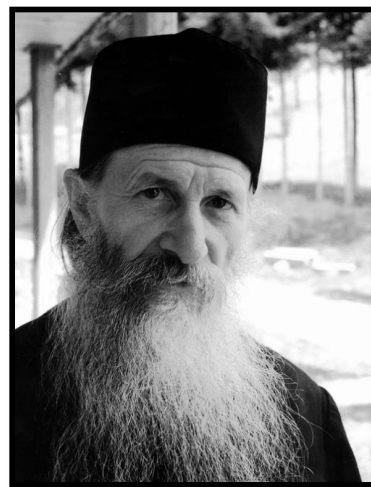
Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

♦ Nr. 64 / 16 martie 2014 ♦

ARHIMANDRIT
IOANICHIE BĂLAN

„DACĂ MĂTURI CASA MAI DES,
ȚI-I DRAG SĂ STAI ÎN EA”

Unui fiu duhovnicesc îi dădu bătrânul următoarele sfaturi pentru spovedanie:

- Să te mărturisești regulat, că dacă mături casa mai des, ți-i drag să stai în ea. Dacă speli cămașa, ți-i drag să o îmbraci. Căci dacă se face mult gunoi în casă, este mai greu de scos afară. Să te mărturisești mai des, dacă nu în fiecare săptămână, măcar în fiecare lună.

Spun ucenicii Părintelui Paisie, că după ce-i spovedea și le dădea unele sfaturi, le zicea cu duh smerit și rugător:

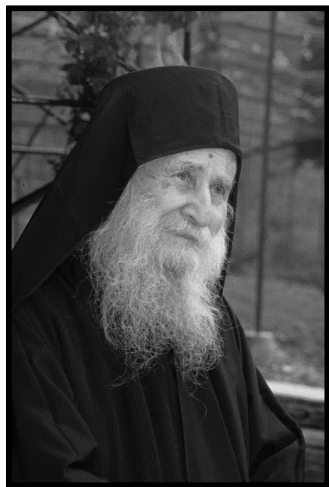
- Să fiți sinceri la spovedanie, să nu vă îndoiti niciodată de duhovnic, căci nu el, ci Dumnezeu vorbește și lucrează prin el.

La urmă bătrânul adăuga această rugăciune de iertare fiilor săi duhovnicești, care le mișca inima până la lacrimi:

- Iertați-mă și Dumnezeu să vă ierte, că poate v-am smintit sau poate nu

m-am purtat cu voi cu mai multă dragoste. Să ne rugăm unii pentru alții, ca Dumnezeu să ne învrednicească de mântuire și să ne facă parte de un colțisor de Rai...

Sursa: Arhimandrit Ioanichie Bălan, *Părintele Paisie Duhovnicul*, Editura Trinitas, 1993, p. 112; p. 115

PĂRINTELE IOSIF VATOPEDINUL DESPRE PĂSTRAREA VIRTUȚII

Nici un alt lucru nu poate să risipească atât de repede virtutea, pe cât o pot face vorbele de răs, glumele și vorbele cele proaste. Iar dimpotrivă, nimic nu întinerește sufletul și îl face să se apropie de

Dumnezeu pe cât frica de Dumnezeu, buna luare aminte și gândirea neîncetată la cuvintele lui Dumnezeu, precum și faptul de a se înarma nevoitorul cu rugăciunea și să caute pas cu pas câștigul privegherii.

Un singur cuvânt bun, al celui ce altădată fusese tâlhar necurat, l-a făcut curat și sfânt și i-a deschis intrarea în Rai; și un singur cuvânt nepotrivit l-a scos pe Moise din pământul făgăduinței. Să nu socotim, așadar, vorbăria o boală mică; pentru că iubitorii de judecare și flecarii se scot ei înșiși din împărăția lui Dumnezeu. Omul care are limba rea, chiar dacă se va pricopsi în viața de aici, totuși în cea de dincolo nu va face nici o pricopseală, ci se va poticni și îl vor prinde ca pe un vânat al lor relele pedepse și îl vor nimici.

Să nu-ți predai auzul tău cuvintelor celui care clevetește și osândește, ca să nu-ți pierzi dragostea dumnezeiască.

Multa vorbire și multa mâncare sunt pricinile curviei. Iubirea de arginți și slava deșartă sunt pricinile urii față de aproapele. Maica lor, iubirea egoistă de sine (filavtia), este pricina amândurora.

Lui Dumnezeu îi plac dragostea, înțelepciunea, vederea duhovnicească și rugăciunea. Trupului îi plac îmbuibarea

stomacului, curvia și toate cele ce fac să crească aceste patimi. Din această pricină, cei ce sunt trupești nu-I pot plăcea lui Dumnezeu. În timp ce aceia care îi aparțin cu adevărat lui Hristos și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu dorințele.

Dacă ai pomenirea răului împotriva altuia, să te rogi pentru el și vei opri mișcarea patimii, pentru că rugăciunea alungă întristarea. Dacă altul are pomenirea răului împotriva ta, fă-te lui binefăcător și smerit față de el și să-l vizitezi adeseori. Prin acestea îl vei slobozi de patimă.

Să-ți stăpânești pântecul, somnul, mânia și limba, și nu se va împiedica piciorul tău în diferite sminteli.

Lucrarea care i se potrivește minții este aceea de a nu primi nici un gând care îl clevetește în ascuns pe aproapele.

După cum zilelor le urmează nopțile și verilor iernile, tot așa slavei deșarte și plăcerii le urmează întristări și dureri, fie în prezent, fie în viitor.

Sursa: www.pemptousia.ro

PĂRINTELE EMILIANOS SIMONOPETRUL

„NU TE MĂSURA PE TINE
ÎN TOATE CELE PE CARE LE FACI”
(AVVA ISAIA)

Nu sta să te judeci pe tine însuși pentru ceva pe care l-ai făcut – bine, rău, virtute, păcat – sau să-l compari cu ceilalți. De câte ori nu avem de-a face cu acest lucru! Să uităm cele din urmă și să nu ne intereseze ce am făcut. Pentru că analizând, descoperim că am făcut ceva important sau ceva rău, ceva mare și frumos și mai reușit decât celălalt sau ceva mai mic. Fie că judecăm lucrul în sine, fie în legătură cu aproapele, vom cădea în una dintre cele două capcane: fie în mândrie, dacă este ceva bun și mai mare, fie în deznădăjduire, în mizerie, în degenerarea existenței noastre,